

קנאַספּן / לייב ניידוס

נצנים / לייב ניידוס

עברית: ישראלה בקר

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
קנאַספּן צערטלעכע ווי דו...
ס'וויינט אַ ווינטל ווו... וואָס וויל ער?
ווינטל שווייג! נישט שטער די רו!...

נצנים נמים... בנחת...
עדינים ממש כמוך...
מה לך רוח מתנפחת?
אל תפריעי למנוחה!

קנאַספּן שלאָפֿן... גרינגער, גרינגער
די באַגרינטע ערד באַטרעט...
שטרעק, מיין קינד, די דינע פֿינגער
און פֿאַרגליווער אין געבעט...

נצנים נמים... קל-צעד
פסע על ארץ מוריקה...
בתפלה, בני, שלח מגבהת
את ידך הדקיקה...

קנאַספּן שלאָפֿן... וויכער, וויכער
רינט אויף זיי דער בלויער שיין,
רינט אַ דורכזיכטיקער, בלייכער,
ווי אַ טרויעריקער וויין...

נצנים נמים... וברגע
נגה עליהם נוטף,
צח, חנור, נוטף הפגה,
כמו היין במרתף...

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
הערסט, ווי ס'צייטיקט דער באַגער?
ס'דאָכט, עס זיפֿצט דער טוי דער קילער...
גיי נישט... גיי נישט... שטיי און הער!...

נצנים נמים... בנחת...
התשמע, תשוקה בשלה?
כל טפת טל נאנחת...
אל תלך... שמע את קולה!...

יעקאטערינאַסלאַוו, 1915
(פֿון ליריק)

תל-אביב, מרץ 2025